

Tilbake til gullalderen

ITALIENSK FILMPRODUKSJON har blitt rammet av den internasjonale finanskrisen. Likevel har italiensk film slått ut i full blomst, takket være en skare unge regissører som har lyktes med å fortelle gamle og nye historier med gjenvunnet entusiasme.

Felles for filmene i årets Cinema Italia-program, er at de alle søker tilbake til de såkalte gylne 1960-årene i italiensk film: Både tematisk og estetisk er etterkrigstiden en betydningsfull inspirasjonskilde for italiensk samtidsfilm. Også gullalderens politiske engasjement er tilstedeværende. Gjennom øynene til en 8 år gammel jente ser vi massakren i Marzabotto (begått av nazistiske soldater i 1944) i filmen *L'uomo che verrà/The Man Who Will Come*.

Cosa voglio di più/What More Do I Want er i sin direkte ekthet en gripende film om begjær og lidenskap mellom en mann og en kvinne, som allerede er i faste forhold med en annen partner. I filmen får vi et bilde av seder og skikker i dagens Italia når det gjelder utenom-ekteskapelige forhold, et tema som var meget brukt i filmer fra 1960- og 70-årene.

Med sin nye film *La prima cosa bella/The First Beautiful Thing* beviser Paolo Virzì at han er arvtakeren til den store tradisjonen av "commedia all'italiana". Hans film bretter ut en dramatisk historie fra distrikts-Italia i beste neorealistske tradisjon, mens *Le quattro volte/The Four Times* er en vakker film om natur og livets sykluser i et lite samfunn i Sør-Italia.

Italias ambassade og Det italienske kulturinstitutt ønsker herved å rette en varm takk til Den norske filmfestivalen for dens sterke engasjement for å fremme god italiensk samtidsfilm i Norge.

Sergio Scapin

Kulturattache ved Det italienske kulturinstitutt, Oslo

A RETURN TO THE GOLDEN AGE

Italian film production has been hurt by the recession. Still Italian cinema has bloomed, thanks to a collection of young directors who have succeeded in telling old and new stories with recovered enthusiasm.

Common to every work in this year's Cinema Italia programme is that it looks back to the so-called golden years of 1960s Italian cinema: both thematically and stylistically the post-war years are a considerable source of inspiration for contemporary Italian cinema. The political engagement of the Golden Age is also present. Through the eyes of an 8-year-old girl we experience the 1944 Marzabotto Massacre (perpetrated by Nazi soldiers) in *L'uomo che verrà/The Man Who Will Come*.

Cosa voglio di più/What More Do I Want is in all its directness and sincerity a gripping film about lust and passion between a man and a woman who are already in stable relationships with another partner. The film explores contemporary Italian mores as regards to extramarital affairs, a theme often present in Italian cinema during the 1960s and 70s.

With his new film *La prima cosa bella/The First Beautiful Thing* Paolo Virzì proves that he is the inheritor of the prominent tradition of «commedia all'italiana». His film tells a dramatic story from rural Italy founded on the best neorealist traditions, while *Le quattro volte/The Four Times* is a beautiful film about nature and the cycles of existence in a small community in Southern Italy.

The Italian Embassy and the Italian Cultural Institute hereby wish to give a heartfelt thanks to the Norwegian International Film Festival for its unflinching commitment to further quality Italian contemporary films in Norway.

Sergio Scapin

Cultural Attaché, The Italian Cultural Institute, Oslo

CINEMA
ITALIA

The First Beautiful Thing

PAOLO VIRZI (f. 1964) debuterte med *La bella vita* i 1994 som vant den italienske David di Donatello-prisen for beste regi-debut. Han har siden utviklet seg til en av Italias mer produktive filmskaperne og skriver også sine egne manus.

Han er gift med Micaela Ramazzotti, som spiller moren som ung i *The First Beautiful Thing*.

Filmografi i utvalg:
Hardboiled Egg (1997),
Her Whole Life Ahead (2008)

EN MANN MED et anstrengt forhold til sin mor må komme til klarhet med henne – ja, hele sitt liv – da hun blir dødelig kreftsyk. En oppskrift på banaliteter og sentimentalitet? Ikke alltid. *The First Beautiful Thing* er en gripende og rørende film som gir innsikt i mellommenneskelige forhold og psykologi, mens vi virvles av gårde i høyt tempo av sjelden vitalitet. Filmen utspiller seg i tre perioder: tidlig 1970-tall, tidlig 1980-tall og i dag. Mens han som barn tok ansvaret for sin yngre, sutrete søster – samspillet mellom dem er vidunderlig og overbevisende framstilt – har sønnen som voksen endt opp som et skall av en mann, og søsknenes roller er snudd fullstendig opp/ned. Stefania Sandrelli, en "grand old lady" i italiensk film, er uforglemmelig som den overfladiske, men overstadig livfulle moren.

THE FIRST BEAUTIFUL THING An estranged son has to come to terms with his mother – his entire life even – as she falls terminally ill with cancer. A recipe for banality and phony sentimentality? Not always. *The First Beautiful Thing* is a gripping and moving film offering insights into relationships and character while whisking us away with rare vitality at a whirl-wind pace. During the course of three periods – the early 1970s, early 1980s and today – the mother in question is superficial yet full of irrepressible vivacity. As a boy the son took responsibility for his younger, whiny sister – their interaction delightfully and convincingly portrayed – but as a grown-up he has ended up as a hollow shell of a man, with the siblings' roles completely reversed. Surrounded by a great cast, Stefania Sandrelli, a grand old lady of Italian cinema, is unforgettable.

LA PRIMA COSA BELLA, ITALIA 2010 REGI Paolo Virzi PRODUSENT Marco Cohen, Fabrizio Donvito, Benedetto Habib, Gabriele Muccino, Carlo Virzi, Paolo Virzi MANUS Paolo Virzi, Francesco Bruni, Francesco Piccolo FOTO Nicola Pecorini ROLLER Valerio Mastandrea, Stefania Sandrelli, Micaela Ramazzotti, Claudia Pandolfi SPILLETID 2 t. 2 min. PROD Medusa Film DISTR Festivalimport INT. SALES Intramovies

The Four Times

THE FOUR TIMES er forbløffende i sin originalitet, selv om konseptet er så enkelt at man forundres over at ingen har gjort det før. Den sentrale idé er antagelig like gammel som menneskeheten og vil få deg til å undres over, eller kanskje til og med revurdere, tilværelsen. Det er avgjørende å la filmens mange vendinger utspille seg uforstyrret, så vi skal bare antyde hva det dreier seg om. Filmen er dialogløs og skutt med majestetisk distanse, men likevel med et sterkt nærvær – og ganske mye humor. Vi er i og rundt en liten landsby høyt oppe i åsene i Calabria i Sør-Italia. Sentrert rundt et rolig dagligliv møter vi en gammel gjeter alene med geitene sine oppe i de vakre åsene. Men dette er bare utgangspunktet for en meditasjon over tilværelsens endeløse kretsløp og livets forgjengelighet.

THE FOUR TIMES is startling in its originality yet the concept is so simple that one marvels at why no one has gone through with it before. The film's central idea is probably as old as mankind but still profound and virtually guaranteed to make you wonder about, or maybe even reassess, existence. It is crucial to let the film unfold with its twists and turns intact, so we will merely hint at the subject matter. Filmed with majestic detachment but still with an intimate feel – and quite a lot of humour – we are in and around a small village high up in the hills of Calabria in Southern Italy. Without dialogue and centred on unhurried everyday life, we meet an old shepherd alone with his goats up in the beautiful hills. But this is just the starting point of a meditation on the endless cycle of existence and the transitory nature of life.

CINEMA
ITALIA

MICHELANGELO FRAMMARTINO

(f. 1968) er fra Milano og studerte arkitektur ved den polytekniske skolen der. Han har kun én tidligere langfilm bak seg. *The Gift* (2003) er i samme stil som *The Four Times*: skutt i et landlig Calabria, uten dialog og i et ettertenksomt tempo.

LE QUATTRO VOLTE, ITALIA/TYSKLAND/SVEITS 2010 REGI Michelangelo Frammartino PRODUSENT Marta Donzelli, Gregorio Paonessa, Susanne Marian, Philippe Bober, Gabriella Manfrè, Elda Guidinetti, Andres Pfäeffli MANUS Michelangelo Frammartino FOTO Andrea Locatelli ROLLER Giuseppe Fuda, Bruno Timpano, Nazareno Timpano SPILLETID 1 t. 28 min. PROD Invisible Film DISTR Festivalimport INT. SALES Coproduction Office

CINEMA
ITALIA

The Man Who Will Come

GIORGIO DIRITTI

(f. 1959) langfilm - debuterte med *The Wind Blows Round* i 2005, som også den fanger landsbylivets langsomme rytme. Han har tidligere jobbet med regissøren Ermanno Olmi, som også han er kjent for sine realistiske filmer fra landsbygda. Diritti har i tillegg regissert to dokumentarer og to kortfilmer.

HØSTEN 1944 massakrerte tyske SS-soldater nær 800 sivile i den italienske småbyen Marzabotto. Historien ses her gjennom øynene til ei lita jente som har vært stum helt siden hennes nyfødte bror døde i armene hennes. Hun bor sammen med sin store familie i et fattig landsens samfunn, der et bredt lerret spennes opp: partisaner som gjemmer seg i skogene, tyske patruljer på krigsstien og midt i mellom – sivile som forsøker å klare seg som best de kan. Filmens første del forankrer historien grundig i de fremherskende sosiale forhold med religiøs strenghet og mistenksomhet overfor alt som kan oppfattes som moderne. Den vakkert fotograferte filmen er fortalt på rolig og ettertenksomt vis, og når dramaet først starter er volden i denne stadig traumatiske hendelsen håndtert med diskresjon og respekt.

THE MAN WHO WILL COME In the autumn of 1944, German SS soldiers massacred close to 800 civilians in the Italian small-town Marzabotto. The events are seen through the eyes of a little girl, mute since her new-born brother died in her arms. She lives with her large family in a poor rural community, where a broad canvas is painted: partisans hiding in the forest, German patrols on the warpath and civilians trying to get by as best they can. The film's first half carefully grounds the story in the prevalent social conditions, including religious strictness and a suspicion of anything modern. The beautifully shot film is told in a calm and thoughtful fashion, and when the drama begins the violence of this, even today, traumatic event is handled with discretion and respect.

L'UOMO CHE VERRÀ, ITALIA 2009 REGI Giorgio Diritti **PRODUSENT** Simone Bachini, Giorgio Diritti **MANUS** Giovanni Galavotti, Tania Pedroni, Giorgio Diritti **FOTO** Roberto Cimatti **ROLLER** Greta Zuccheri Montanari, Maya Sansa, Claudio Casadio, Alba Rohrwacher **SPILLETID** 1 t. 55 min. **PROD** Aranciafilm **DISTR** Festivalimport **INT. SALES** Intramovies

What More Do I Want

EN NY STJERNE er født i italiensk film, og hennes navn er Alba Rohrwacher (hennes far er tysk). Hun har biroller i hele to av de andre italienske filmene i årets program, men utgjør det praktfulle, glødende senteret i *What More Do I Want*. Her blir hun overveldet av et nærmest dyrisk begjær for en gift kelner hun tilfeldigvis treffer på. Livet hennes blir forvandlet av utroskapens logistikk, der hun må passe inn stjålne seksuelle møter uten at verken kolleger eller kjæresten merker noe. En fullstendig gripende film med en smart struktur og noen flotte (og svært hete) sexscener. Alba Rohrwacher har her gitt avkall på sitt karakteristiske røde hår, men ikke sin vinnende personlighet, og den blonde Alba framstår som en noe mer livlig versjon av den berømte Antonioni-skuespillerinnen Monica Vitti.

WHAT MORE DO I WANT A new star is born in Italian cinema, and her name is Alba Rohrwacher (her father is German). Having supporting roles in no less than two other Italian films in this year's programme, she is the glorious, glowing centrepiece of *What More Do I Want*. Here she is overwhelmed by an almost animal-like desire for a married waiter that happens to cross her path. Her life suddenly transformed by the logistics of unfaithfulness, she must fit in stolen love-making sessions without neither colleagues nor boyfriend noticing. A completely gripping film with a clever structure and some great (and very hot) sex scenes. Having forsaken her trade-mark red hair but not her winning personality, the blonde Alba comes across as a more animated version of famous Antonioni heroine Monica Vitti.

COSA VOGLIO DI PIÙ, ITALIA/SVEITS 2010 REGI Silvio Soldini **PRODUSENT** Lionello Cerri, Ruth Waldburger **MANUS** Silvio Soldini, Dorianna Leoneff, Angelo Carbone **FOTO** Ramiro Civita **ROLLER** Alba Rohrwacher, Pierfrancesco Favino, Giuseppe Battiston **SPILLETID** 2 t. 6 min. **PROD** Lumière & Company **DISTR** Festivalimport **INT. SALES** Pyramide International

CINEMA
ITALIA

SILVIO SOLDINI

(f. 1958) er en av Italias mest anerkjente nålevende regissører. Hans mest kjente film er *Brød og tulipaner* (2000), som var i norsk distribusjon, om en humor som starter et helt nytt liv etter at hun tilfeldigvis blir frakjørt av bussen under en ferietur. Soldini skriver sine egne filmmanus.

Filmografi i utvalg:
The Acrobat (1997),
Burning in the Wind (2002), *Days and Clouds* (2007)